

होली शब्दको अर्थ स्वरूपमा स्थित हुनु अर्थात् बाबा समान बन्नु

आज बापदादा आफ्ना होलिऐस्ट, हाइऐस्ट र रिचेस्ट इन द वर्ल्ड (विश्वका सबैभन्दा पवित्र, सर्वश्रेष्ठ र धनवान्) बच्चाहरूलाई चारैतर्फ देखिरहनुभएको छ । चाहे साकारमा सम्मुख छन्, चाहे टाढा बसे पनि दिलबाट नजिक छन्— चारैतर्फका बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनुहुन्छ । हरेक बच्चा यस्तो होलिऐस्ट बन्दछन् जुन सारा कल्पमा अरू कोही पनि यस्तो महान् पवित्र आत्मा न बनेका छन्, न बन्न सक्छन् । समय-समयमा धर्म आत्माहरू, महान् आत्माहरू, पवित्र रहेका थिए तर तिनीहरूको पवित्रता र तिम्नो पवित्रतामा फरक छ । यस समय तिमी पवित्र बन्दछौ, यही पवित्रताको प्राप्ति वा प्रारब्ध भविष्य अनेक जन्मसम्म तन-मन-धन, सम्बन्ध, सम्पर्क र साथमा आत्मा पनि पवित्र हुन्छ । शरीर पनि पवित्र होस् र आत्मा पनि पवित्र होस्— यस्तो पवित्रता तिमी आत्माहरूले प्राप्त गर्छौ । मन-वचन-कर्म तीनै पवित्र बन्नाले यस्तो प्रारब्ध प्राप्त हुन्छ । त्यसैले यस्ता होलिऐस्ट आत्माहरू हौ । आफूलाई यस्तो श्रेष्ठ होलिऐस्ट आत्माहरू सम्झन्छौ ? अहिले बनेका छौ वा बनिरहेका छौ ? बन्न सहज छ वा अलि-अलि मुश्किल छ ? तर कल्प पहिला पनि बनेका थियौ र अहिले पनि बन्नु नै छ । पक्का वा अलि-अलि चल्छ ? होइन । स्वप्न मात्रमा पनि अपवित्रता समाप्त हुनु नै छ, यति निश्चय छ नि— आज बनिरहेका छौ र भोली त बनि नै हाल्छौ । त्यसैले होलिऐस्ट पनि हौं र हाइऐस्ट पनि हौं ।

उँचभन्दा उँच बाबाका बच्चा उँचभन्दा उँच छन् । हाइऐस्ट बन्दछौ तब पुजिन्छौ । चाहे आजकलका हाइऐस्ट आत्माहरू, सकामी राजाहरू, अब त छैनन् । चाहे राष्ट्रपति हुन्, चाहे प्रधानमन्त्री हुन् तर ती पूज्य बन्दैनन् । तिमी पूज्य बन्ने आत्माहरूको अगाडि पुजारी बनेर नमन र पूजन गर्छन् । अहिले पनि स्व-राज्य अधिकारी बन्दछौ र भविष्यमा पनि राजाहरूका राजा बन्दछौ । यस्तो हाइऐस्ट पद प्राप्त गर्छौ । साथमा रिचेस्ट इन द वर्ल्ड हौ । तिम्नो टाइटल नै हो पद्म-पद्म-पति । यस्तो खजाना छ जो अरबपति, खरबपति, अरब-खरबबाट पनि यस्तो खजाना प्राप्त गर्न सक्दैनौ । तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको बाबाले यस्तो भाग्य बनाइरहनुभएको छ, जुन अनुभव पनि गर्दछौ, वर्णन पनि गर्छौ कि हाम्रो कदममा पद्म छ । कदममा पद्म छ वा सय, हजार छ ? यस्तो कुनै ठूलोभन्दा ठूलो लखपतिले पनि यति धेरै कमाई गर्न सक्दैन । कदममा कति समय लाग्छ ? कदम उठाऊ, कति समय लाग्छ ? सेकेण्ड । ठीक छ दुई सेकेण्ड भन । यदि दुई सेकेण्ड भन्छौ भने पनि दुई सेकेण्डमा पद्म, अनि सारा दिनमा कति पद्म भयो ? हिसाब गर । यस्ता कुनै लखपति छन् जो एक दिनमा यतिका कमाई गर्छन् ? यस्तो कोही होला ? त्यसैले रिचेस्ट इन द वर्ल्ड हौ नि ! र, तिम्नो यस्तो खजाना जुन छ, यो आगोले पनि जलाउन सक्दैन, पानीले डुबाउन सक्दैन, चोरले लुट्न सक्दैन, राजाले पनि खान सक्दैन । यस्तो खजाना यस पुरुषोत्तम युगमा नै प्राप्त गर्छौ । आफ्नो यस्तो स्वमान स्मृतिमा रहन्छ ? रहन्छ वा रहँदैन ? पछाडि बसेकाले हात हल्लाइरहेका छन् । पछाडि बस्नेहरू आरामसँग बसिरहेका छौ नि ? रिचेस्ट इन द वर्ल्ड हौ, त्यसैले आराम नै आराम छ । ठूलोभन्दा ठूलो विश्वविद्यालयमा पनि यस्ता सोफाहरूमा पढाइ पढ्नका लागि बस्दैनन्, तर तिमी भिखारीबाट राजकुमार हौ । भिखारी पनि हौ र राजकुमार पनि हौ । सर्व त्याग अर्थात् भिखारी । सर्व प्राप्तिहरू अर्थात् राजकुमार । विना त्यागको यति ठूलो भाग्य मिल्न सक्दैन । त्यागबाट नै भाग्य मिलेको छ । तन-मन-धन, सम्बन्ध सबै त्याग गर्नु अर्थात् परिवर्तन गर्नु । तन मेरोको सट्टामा तेरो गर्नु । मन, धन, सम्बन्ध एक शब्द परिवर्तन हुनाले मेरोको बदलामा तेरो गर्नु, हो एक शब्दको परिवर्तन तर यसै त्यागबाट भाग्यको अधिकारी बन्न पुग्यौ । त्यसैले भाग्यको अगाडि त्याग के हो ? सानो कुरा हो वा अलिकति ठूलो पनि लाग्छ ? कहिलेकाहीँ ठूलो हुन जान्छ । तेरो भन्नु अर्थात् ठूलो कुरालाई सानो बनाउनु र मेरो भन्नु अर्थात् सानो कुरालाई ठूलो बनाउनु । जेसुकै होस्, १०० हिमालय भन्दा पनि ठूलो समस्या आओस् तर तेरो भन्नु अर्थात् पहाडलाई कपास बनाउनु, रायो पनि होइन, कपास । जुन कपास सेकेण्डमा उडिहाल्छ । केवल तेरो भन्नु छैन, मान्नु मात्र मान्नु छैन, चल्नु पनि छ । एक शब्दको परिवर्तन सहज छ नि ! फाइदा नै छ, घाटा त छैन नि । तिम्नो भनेर सारा बोझ बाबालाई दियो । तिम्नो तिमी नै जान । तिमी केवल निमित्त हौ । यसमा फाइदा छ नि ? न्यारा अनि भगवान्का प्यारा बन्यौ । जो परमात्माका प्यारा बन्दछन् उनीहरू विश्वका प्यारा बन्दछन् । केवल भविष्यको प्राप्ति होइन, वर्तमानमा पनि हुन्छ । एक सेकेण्डमा अनुभव गरेका छौ, अबै गरेर हेर । कुनै पनि कुरा आओस्, तिम्नो भनिदेऊ, मान र तिम्नो सम्भेर गर अनि हेर सबै बोझ हल्का हुन्छ कि हुँदैन ? अनुभव छ नि ? सबै अनुभवी बसेका छन् नि ! केवल के हुन्छ ? मेरो, मेरो भन्ने धेरै आदत छ नि, ६३ जन्मको आदत छ त्यसैले तेरो, तेरो भनेर फेरि मेरो भनिदिन्छौ र मेरो अर्थात् गयो, फेरि त्यो कुरा त एक घण्टामा,

दुई घण्टामा, एक दिनमा समाप्त हुन पुग्छ तर जुन तेरोको बदलामा मेरो गन्यौ त्यसको फल लामो समय चल्छ । कुरा आधा घण्टाको होला तर चाहे पश्चातापको रूपमा, चाहे परिवर्तन गर्ने लक्ष्यबाट, त्यो कुरा पटक-पटक स्मृतिमा आइरहन्छ । त्यसैले बाबा सबै बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— यदि “मेरो शब्द” सँग प्यार छ, बानी छ, संस्कार छ, भन्नु नै छ भने मेरा बाबा भन । आदतबाट मजबूर हुन्छन् नि । त्यसैले जहिले पनि मेरो-मेरो आयो भने ‘मेरा बाबा’ भनेर समाप्त गरिदेऊ । अनेक मेरोलाई एक मेरा बाबामा समाहित गरिदेऊ ।

रशियाका बच्चाहरूले एउटा खेलौना ल्याउँछन् नि, जसमा खेलौनाभित्र खेलौना... एक-एक खेलौना हुन्छ । यस्तै तिमी पनि एक मेरो बाबामा अनेक मेरा समाहित गरिदेऊ, समाप्त । यो गर्न सक्छौ ? गछौ तर कहिलेकाहीँ मेरोको विस्तारमा गइहाल्छौ । अहिले कहिलेकाहीँ मात्र छ, सदा मेरोजति तेरो होस् त्यसमा नम्बरवार छन् । नम्बरवन पनि छन्, ए वन पनि छन् तर फेरि पनि पछाडिको नम्बर पनि छ । होली मनाउन आएका छौ होइन ? अब यही मन्त्र याद राख— म बाबाको भइसकैं (हो ली) । परमात्म परिवारको भइसकैं (हो ली) । यस्तो होली मनायौ त ? अब के गर्नु छ ? अहिले जलाउनु छ वा जलाइसक्यौ ? यसमा हो भन्दैनन्, सोचिरहेका छन् ?

हेर, भक्तिमार्गमा जुन पनि उत्सव मनाउँछन्, यादगार हुन्, केही न केही अर्थले बनेका छन् । पहिला जलाउनु छ फेरि मनाउनु छ । पहिला मनाउने फेरि जलाउने होइन । पहिला भस्म गर, अशुद्धिलाई, कमजोरीलाई, खराबीलाई जलाऊ फेरि मनाऊ । तिमीले त धेरै पहिला नै जलाइसक्यौ नि वा अहिले पनि थोरै सलको कुना रहेको छ ? पाण्डवहरूले कमिज वा जुन कुर्ता लगाउँछौ त्यसको कुना रहन पुगेको छ ? साडीको कुना त रहेको छैन ? वास्तवमा हेर आत्मिक मनाउनु र त्यो मनाउँदा शक्ति, अतीन्द्रिय सुखको अनुभव होस्, त्यो तब गर्न सक्छौ जब पहिला जलाउँछौ । मनोरञ्जनको रूपबाट मनाउनु त्यो अलग चीज भयो । त्यो त संगमयुग हो मौजको युग, यसैले मनोरञ्जनको रीतिबाट मनाउँछौ र मनाऊ, खुब मनाऊ । तर परमात्म रंगमा रंगिनु अर्थात् बाबा समान बन्नु । यो हो रंगमा रंगिनु । जसरी बाबा अशरीरी हुनुहुन्छ, अव्यक्त हुनुहुन्छ त्यस्तै अशरीरीपनको अनुभव गर्नु वा अव्यक्त फरिश्तापनको अनुभव गर्नु— यो हो रंगमा रंगिनु । कर्म गर तर अव्यक्त फरिश्ता बनेर काम गर । अशरीरीपनको स्थितिको जब चाह्यो तब अनुभव गर । यस्तो मन र बुद्धि तिम्रो नियन्त्रणमा होस् । आदेश देऊ— अशरीरी बन । आदेश दियो कि भयो । फरिश्ता बन । मनलाई जहाँ जुन स्थितिमा स्थित गर्न चाह्यो त्यहाँ सेकेण्डमा स्थित हुन सकोस् । यस्तो होइन धेरै समय लागेन, ५ सेकेण्ड लाग्यो, २ सेकेण्ड लाग्यो । आदेशमा त भएन नि, नियन्त्रणमा त रहेन नि । जस्तोसुकै परिस्थिति होस्, हलचल होस् तर हलचलमा अचल बन । यस्तो नियन्त्रण शक्ति (कन्ट्रोलिंग पावर) छ ? वा सोच्दा-सोच्दै... अशरीरी बनूँ, अशरीरी बनूँ, त्यसमा नै समय जान्छ ? कति बच्चाहरू भिन्न-भिन्न पोज परिवर्तन गरिरहन्छन्, बाबाले देखिरहनुहुन्छ । सोच्छन् अशरीरी बनूँ फेरि सोच्छन् अशरीरी अर्थात् आत्मा रूपमा स्थित हुनु । म हुँ त आत्मा नै, शरीर त होइन, आत्मा नै हुँ । म आएको हुँ नै आत्मा, बन्नु पनि आत्मा छ... अब यस सोचाइमा अशरीरी बन्यौ वा अशरीरी बन्नका लागि युद्ध गन्यौ ? आफ्नो मनलाई आदेश दियो सेकेण्डमा अशरीरी होऊ, यो त भनेनौ विचार गर— अशरीरी के हो ? कहिले बन्ने, कसरी बन्ने ? आदेश त मानेन नि ! नियन्त्रण शक्ति त भएन नि ! अहिले समय अनुसार यही अभ्यासको आवश्यकता छ । यदि नियन्त्रण शक्ति छैन भने परिस्थितिले हलचलमा ल्याउन सक्छ । त्यसैले एक होली शब्द नै याद गरे पनि ठीक छ । होली— बित्यो सो बित्यो र हो ली बाबाको बनिसकैं । त्यस्तै अरू के बन्यौ ? होली अर्थात् पवित्र आत्मा बन्यौ । एक शब्द होली याद गन्यौ भने पनि एक होली शब्दको तीन अर्थ प्रयोग गर, वर्णन नगर, हो ली अर्थात् बित्यो सो बित्यो । बित्यो सो बित्यो— यस्तो होइन सोचिराख, वर्णन गरिराख, होइन । अर्थ स्वरूपमा स्थित होऊ । सोच्यो कि भयो । यस्तो होइन, सोच्यो भने सोचाइमा नै डुबिराख । होइन । जे सोच्यो त्यो भयो, बनिहाल्यो, स्थित भइहाल्यो ।

(१० वर्षभन्दा पुराना डबल विदेशी भाइ-बहिनीहरूको सम्मान समारोह मनाइयो)

जसले सम्मान समारोह मनाए, यस्तो समारोह मनायौ होइन ? होली मनायौ नि ? बापदादा पनि हरेक न्यारा र प्यारा दृश्य देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । सारा परिवार पनि खुशी हुन्छन् । आफ्नो फोटो राम्रोसँग देख्यौ ? राम्रो लाग्यो नि ? केवल अनुहार हेन्यौ कि मनको स्थिति पनि देख्यौ ? यो ऐनामा त अनुहार हेन्यौ, धेरै राम्रो । राम्रो गन्यौ । तर ज्ञानको ऐनामा आफ्नो स्थिति पनि हेन्यौ ? राम्रो छ, बापदादा पनि १०-१५ वर्ष हेर्नुहुन्न, तर यतिका समयदेखि चलिरहेका छन्, अविनाशी रहेका छन्, अमर रहेका छन्, यसलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ । कमाल त गरेका छन् । संस्कृति परिवर्तन गरे,

२०७१ चैत्र १ आइतबार १५-०३-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १३.०३.१८ मधुवन

देश परिवर्तन गरे, रीति-रिवाज परिवर्तन गरे, डबल विदेशीहरूको संस्कार परिवर्तन गरे, भारतवासी बने । अब के भन्ने ? मधुवन निवासी हौ वा अमेरिका, लण्डन... कहाँका हौ ? मधुवनका हौ ? (मधुवन निवासी) अमेरिका, रशिया याद छैन ? मधुवन तिम्रो स्थायी ठेगाना हो र अमेरिका, रशिया, अफ्रीका, अस्ट्रेलिया, जापान... कति नाम छन्, ती तिम्रा सेवा स्थान हुन् । बस्ने स्थायी ठेगाना मधुवन हो, बाँकी सेवाको लागि भिन्न नाम, भिन्न रूप, भिन्न भाषा, भिन्न संस्कृतिमा गएका छौ । नत्र भने हेर यदि तिमी त्यहाँ जन्म नलिएको भए यहाँका बहिनीहरूलाई कति भाषा सिक्नु पर्थ्यो ? कतिथरी भाषा सिक्न सक्थिन् र ? त्यसैले तिमी सबै सेवाको लागि गएका हौ । बापदादाले देख्नुभयो— डबल विदेशीहरूलाई सेवा स्थान खोल्ने राम्रो सोख छ । फ्ल्याट मिल्यो, सेन्टर खोल्थ्यो । राम्रो छ । तब त हेर यति धेरै देशमा सेवा केन्द्र खुलेका छन् ।

बापदादा डबल विदेशीहरूको यस उमंग उत्साहका लागि धेरै-धेरै-धेरै बधाई दिनुहुन्छ । थोरै समयमा राम्रो सेवा फैलाएका छन् । त्यसैले फास्ट भए नि ! विदेशमा जम्मा कति वर्ष भयो ? लण्डनमा स्थापना भएको कति वर्ष भयो ? (१९९८ मा २७ वर्ष) । (भारतमा ६२ वर्ष र विदेशमा २७ वर्ष) बापदादा सेवाको वृद्धि देखेर खुशी हुनुहुन्छ । अब केवल एउटा सेवा बाँकी रहेको छ । यसै बापदादा छोड्नु हुन्न, भइसक्यो । छैन । अझ बाँकी रहेका छन् ।

बापदादा सबै डबल विदेशीहरूलाई भविष्यका लागि यही इशारा दिनु हुन्छ— अब पत्रिकाको सेवा धेरै गर । विदेशका पत्रिकाहरूले भारतको सेवा गर्नेछन् । अहिले अलिकति कारणवश वा विना कारणले शुरू त भएका छन् तर जस्तो शुरूमा स्थापना हुँदा विदेशका पत्रिकाहरूमा समाचार छापियो । अब फेरि विदेशका पत्रिकाहरूमा यस्तो कुरा आओस् जुन भारतवासीहरूको आँखा खुलोस् । भारतका पत्रिकाहरूमा त छापिन शुरू भइसक्यो तर विदेशका पत्रिकाहरूले पनि भारतलाई जगाउनेछन् र दोस्रो यस्तो विश्वको रेडियोमा आओस्, जस्तो तिमीहरूले ब्रह्माकुमारिजको कम्प्यूटरमा हालेका छौ नि । कसैले पनि जे चाहियो त्यो देख्न सक्दछ । राखेका त धेरै राम्रो छौ तर त्यसको बारेमा कसैलाई थाहा छैन, यहाँकाले फाइदा लिन सक्छन् तर विज्ञापन भएको छैन । आविष्कार राम्रो गरेका छौ, राम्रो छ डबल विदेशमा प्रकृतिको साधनको लाभ राम्रो लिन्छन् । भारतमा यो बी. बी. सी.सबैले सुन्छन्, त्यसमा आओस् फेरि हेर कति आवाज आउँछ । गर कमाल । चिनेको व्यक्ति खोज, लोकल टी. वी. र रेडियोमा त तिम्रो आउँछ नै, तर यस्तो आवाज फैलियोस जो नसुन्नेहरूले पनि सुनून् । हर वर्ष केही नयाँ त गर्छौ नि, योजना त बनाउँछौ नि ? मिटिंग पनि धेरै गर्छौ । गर, खुब गर । हिम्मत बच्चाहरूको मद्दत बाबाको त छ नै । केवल कोही निमित्त बनून् । हर कार्यका लागि कोही न कोही निमित्त बन्दछन् र भई पनि हाल्छ किनकि ड्रामामा हुनु नै लेखिएको छ । केवल समयमा कोही निमित्त बन । यस कार्यका लागि पनि कोही निमित्त बन्नु नै छ । अच्छा ।

चारैतर्फका होलिएस्ट आत्माहरू, सदा हाइएस्ट स्थितिमा स्थित रहने हाइएस्ट आत्माहरू, सदा सर्व खजानाहरूले सम्पन्न रिचेस्ट आत्माहरू, सदा हर कदममा पद्म जम्मा गर्ने बाबा समान बन्ने श्रेष्ठ आत्माहरू, सदा रहमदिल, क्षमाका सागर बच्चाहरू मास्टर क्षमा गर्ने आत्माहरू, विश्वका दुःखी आत्माहरूलाई सकाशद्वारा सुख-शान्तिको अञ्जुली दिनेवाला आत्माहरू, हर समय आफ्नो जम्माको खातामा भरपूर रहनेवाला अति तीव्र पुरुषार्थी आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

वरदानः— बाबा समान वरदानी बनेर हरेकको दिललाई आराम दिने मास्टर दिलाराम भव

जो बाबा समान वरदानी मूर्त बच्चा छन् ती कहिल्यै कसैको कमजोरीलाई हेर्दैनन्, ती सबैमाथि रहमदिल हुन्छन् । जस्तो बाबाले कसैको कमजोरीहरूलाई दिलमा राख्नु हुन्न त्यस्तै वरदानी बच्चाहरूले पनि कसैको कमजोरी दिलमा धारण गर्दैनन् । उनीहरू हरेकको दिललाई आराम दिने मास्टर दिलाराम हुन्छन् । त्यसैले साथी हुन् वा प्रजा, सबैले उनको गुणगान गर्छन् । सबैको दिलबाट यही आशीर्वाद निस्कन्छ— यी हाम्रा सदा स्नेही, सहयोगी हुन् ।

स्लोगनः— संगमयुगमा श्रेष्ठ आत्मा उनै हुन् जो सदा बेफिक्र बादशाह छन् ।